

„Przygoda w bibliotece”

by
Piotr Witoń

Miejsce akcji: biblioteka miejska

Czas akcji: dzień, wiosenne popołudnie, środek tygodnia, deszczowa pogoda,

Bohaterowie:

Detektyw 1. ....
Detektyw 2 .....
Królowa Śniegu .....
Calineczka .....
Księżniczka na Ziarnku Grochu.....
Dzwoneczek .....
Królowna Śnieżka .....
Czerwony Kapturek.....
Śpiąca Królowna.....
Kot w Butach.....
Dziewczynka z Zapałkami .....
Kopciuszek .....
Pinokio.....
Piotruś Pan .....
Baba Jaga.....
Jaś .....
Małgosia.....

Od samego początku w tle słychać delikatny dźwięk padającego deszczu.

Przez scenę przechodzi Kopciuszek. Początkowo zamiata i odkurza spokojnie ale z czasem robi to bardzo nerwowo. Kicha. Sprawdza czy wszyscy widzowie siedzą już na miejscach, czy możemy zacząć przedstawienie. Schodzi ze sceny i pomaga widzom w zajmowaniu krzesełek na widowni. Trochę to wygląda jakby kierowała ruchem.

Najpierw słyszy odgłosy burzy z piorunami, a za chwilę, że ktoś się zbliża. Widzi te osoby, to detektywi. Szybko chowa się za regałem z książkami.

Regał może być prawdziwy lub namalowany na jakimś płótnie. Może to być nawet prześcieradło. Ważne, żeby było kilka prawdziwych książek, w tym kilka „specjalnie przygotowanych” - puste kartki i powycinane fragmenty stron.

Na scenę czyli do biblioteki wchodzi Detektywi. Tutaj chowają się przed deszczem. Składają parasole i strzepują z siebie krople wody, wycierają się chusteczkami.

Scena 1

Detektyw 1: Ojej... Ale zmokłem, mam nadzieję, że się nie zaziębię. *(kicha)*

Detektyw 2: Ja też... Dobrze, że... *(powstrzymuje kichanie)*, że biblioteka była po drodze. *(kichanie przechodzi)*

Detektyw 1: yhm... *(Podchodzi do okna)*. Ale się rozpadało...

Detektyw 2: *(Pije wodę z butelki, czyta tytuł jednej książki na regale)* „Jak zrobić 100 dań z ryżu” Fuj..., co będziesz miał na obiad?

Detektyw 1: Nic specjalnego, naleśniki.

Detektyw 2: O! A ja ziemniaczki,
Detektywi zaczynają rozglądać się po regałach.

Detektyw 2: Nikogo tutaj nie ma?

Detektyw 1: Pewnie właśnie jedzą obiadek?

Detektywi śmieją się. Oglądają książki. W pewnym momencie Detektyw 1 mówi zaskoczony.

Detektyw 1: Nie wierzę, Jest „Pan Kleks”! A wszyscy mówią, że nie można tej książki zdobyć...

Detektyw 2: Pokaż. Rzeczywiście! Wypożyczysz?

Detektyw 1 próbuje wyjąć książkę, ale nie może tego zrobić.

Detektyw 2: Daj, ja spróbuję!

Detektyw 2 także nie może jej wyjąć. Próbuje wyjąć książkę obok. Też bez efektu. Detektyw 1 bierze do ręki książkę, która leżała na innych książkach. Zerka do wnętrza książki.

Detektyw 1: O rany! Zobacz!

Detektyw 2 podchodzi, bierze książkę i zagląda do niej.

Detektyw 2: To niemożliwe! *(Odgłosy burzy)* W tej książce nie ma druku... Żadnego słówka, ani obrazka, ani.. nic... *(Odgłosy burzy)*

Detektyw 1 bierze kolejną książkę z innej półki. Wygląda tak samo. I następną. Wszędzie brak druku. Same białe kartki..

Detektyw 1: To ciekawe...

Detektyw 2: Raczej straszne!

Nagle słyszą „dzwoneczek”. Rozglądają się ale nie widzą dzwoniącego. Szukają źródła dźwięku. Zerkają za regał.

Detektyw 2: A co Ty tutaj robisz?

Zza regału wychodzi Dzwoneczek

Dzwoneczek: Czekam...

Detektyw 1: Na kogo?

Dzwoneczek: Na Was! *(Dzwoneczek uśmiecha się)*

Detektywi spoglądają na siebie. Są bardzo zdziwieni.

Detektyw 2: Zgubiłaś się?

Dzwoneczek: Tak jakby... Nie wiem gdzie jest mój dom...

Detektyw 2: Nie możesz trafić z powrotem?

Detektyw 1: Może Pani bibliotekarka pomoże?

Dzwoneczek: Niestety, jest za duża...

Detektywi: Za duża?

Dzwoneczek: Yhm, tylko dzieci mogą mi pomóc... Wy!

Detektywi: *(Zdumieni)* My?

Dzwoneczek: Wy ! Ile jest dwa dodać dwa?

Detektywi: Cztery.

Dzwoneczek: *(Uśmiecha się)* Pięknie ! Znacie odpowiedz.

Na pewno dacie sobie radę trudniejszymi pytaniami!

Detektyw 1: Tak myślisz ?

Dzwoneczek: Yhm. A teraz trudniejsze pytanie. Gdzie są moje skrzydełka?

(Odgłosy burzy)

Detektywi: Skrzydełka?

Scena II

Zza kulis (regał) odzywa się Calineczka

Calineczka: No właśnie ! Skrzydełka!

Detektywi są zdumieni ale nie tak bardzo jak na początku.

Detektyw 1: Kim jesteś?

Calineczka: Calineczką, nie widać?

Detektywi patrzą na siebie. Potem Na Calineczkę. Przykładają do oka „miarke” potem sprawdzają „miarke”.

Detektyw 2: Faktycznie, jest wielkości cała...

Calineczka: Może chcecie szkło powiększające?

Detektyw 1: Nie dzięki, widzimy Cię.

Calineczka: *(Płaczliwie)* A ja od kiedy nie mogę wrócić do domu mam z tym kłopot. Pewnie wszyscy za mną tęsknią...

Dzwoneczek: Nie przejmuj się, One nam pomogą. Odnajdą moje wycięte skrzydełka...

Calineczka: *(Wesoło i optymistycznie)* One? Ach, to wspaniałe ! *(Calineczka podskakuje z radości, udaje lecący samolot)* Pomóżcie nam wrócić do książki?

Detektywi spoglądają na siebie. Odchodzą na bok.

Detektyw 1: Czy Ty słyszysz to samo co ja?

Detektyw 2: A Ty ? To samo co ja?

Detektyw 1: proszę uszczypnij mnie bo chyba śnię.. *(Detektyw 2 szypie detektywa 1)*... auć!!!

Detektyw 2: Przecież chciałeś...

Detektyw 1: Ok, dziewczyny, mamy Wam pomóc wrócić do...

Calineczka i Dzwoneczek: ...do książki... *(Uśmiechają się do Detektywów).*

Scena III

Nagle pojawia się Czerwony Kapturek, który idzie tak, jakby lunatykowała.

Detektywi: A to kto...?

Calineczka: och, to nasz Czerwony Kapturek, ta to dopiero ma kłopot...

Dzwoneczek: Kiedyś parę razy ktoś rzucił książką, której jest główną bohaterką i wszystko się pomieszało...

Calineczka: dokładnie... wilk zamienił się rolą z jej mamą, leśniczy jest, hmmm babcią a babcia...

Dzwoneczek : ...a babcia leśniczym, biega teraz po lesie z dwururką i straszy ptaszki, ech...

Czerwony Kapturek: *(Mówi jak robot, chodzi jakby próbowała wszystkich złapać)*

Nie Mruczek, nie Burek,

Nie jeź, nie ptak -

Czerwony Kapturek

To JA zwę się tak.

Dzwoneczek: same widzicie.. coś jest nie tak...

Czerwony Kapturek:

Mam warkoczyk,

Modre oczy,

Buzię mam jak mak.

Nie Mruczek, nie Burek

Nie jeź, nie ptak -

Czerwony Kapturek

To ja zwę się tak?

Calineczka: Jest gorzej niż myślałam, *(chwyta Czerwonego kapturka)* Hej ! Obudź się !

Czerwony Kapturku!!!

Dzwoneczek : ej zostaw ją, bo ona...

Czerwony kapturek: *(Budzi się ze snu)* Aaa, ratunku! Gdzie ja jestem? Co się stało?

Detektyw 2: oj faktycznie nie dobrze, nerwowa babka...

Detektyw 1: poczekaj, może Ci pomożemy ! jesteśmy detektywami...!

Czerwony kapturek, *(który dochodzi do siebie):* kim, jesteście?

Detektyw 2: detektywami, tzn. lubimy zagadki.

Czerwony kapturek: aaa, zagadki? ciekawe. No to może mi powiedzcie co jest grane? Niby jestem bohaterką z bajki dla dzieci tak ? Ale mam wrażenie że to jakiś real...

Dzwoneczek: Real?

Czerwony kapturek: Prawdziwe życie kochana... ja po prostu chciałabym wrócić do domu, czy to tak wiele?!!!

Dzwoneczek podchodzi i przytula się do Czerwonego Kapturka.

Czerwony kapturek: Dziękuję Ci, to wiele dla mnie znaczy. Dziękuję... Ech, *(Krzyczy głośno jak tylko się da)* Ja chcę do domu!!!! *(Odgłosy burzy)*

Scena IV

Nagle za regalem odzywa się Królowa Śniegu.

Królowa Śniegu: Ale tu Głośno! I gorąco! Ja chce zimę! Gdzie jest zima! Hop, hop. Mrozie! Przybywaj!

Słyszac to, Calineczka i Dzwoneczek uciekają ze sceny. Biegają dookoła regału a gdy się pojawiają mówią na przemian swoje kwestie.

Calineczka: *(Śpieszac się)* Jeszcze się spotkamy!

Dzwoneczek: Pa!

Calineczka: Tylko nas nie zostawiajcie!

Dzwoneczek: Pa!

Calineczka: Nie wychodźcie z biblioteki z pustymi rękoma...!

Dzwoneczek: Pa!

Wchodzi Królowa Śniegu. Detektywi zamierają. Trochę ze strachu a trochę ze zdziwienia..

Czerwony kapturek: *(próbując udawać bzika)*

Nie psocę, nie kłamię,
A mam siedem lat.
Nie znam troski,
Śpiewam piosnki,
Kocham każdy kwiat.
Pobiegnę na wzgórek,
A las mi gra,
Czerwony Kapturek

To ja, właśnie ja!"

Królowa Śniegu też się dziwi widząc detektywów, którzy zamarli w bezruchu wolno podchodzi i sprawdza czy są żywe. Detektywi nie wytrzymują, podskakują i odskakują na bezpieczną odległość. Czerwony Kapturek też się uspokoił.

Królowa Śniegu: Aaa, już myślałam, że Jesteście „zamarznięci”. Chciałam się tylko przy was ogrzać, tzn. ochłodzić. Bo przy tej o tam, (*mówi o czerwonym kapturku*) mogę niestety tylko zbzikować.

Detektyw 1: Czy Ty jesteś...?

Królowa Śniegu: (*Spokojnie*) Królową Śniegu. A co ? Nie wyglądam?

Detektyw 1: Nie, nie, ja tylko tak pytam...

Detektyw 2: Czy Ty też nie możesz wrócić do książki?

Królowa Śniegu: Wrócić do książki ? A tak, tak. To jakieś szaleństwo!

Detektywi: (*wymuszają uśmiech*) taaaak, szaleństwo....

Królowa Śniegu: (*Mówi ściszym głosem*) Wyobraźcie sobie, jedna dziewczynka wzięła książkę z moimi przygodami na plażę! Przecież tam jest gorąco!!! Ja lubię mrozy ! Ona o tym nie wie?

Detektyw 2: pewnie nie...

Detektyw 1: Ty też nie możesz wrócić do książki...? to ciekawe.

Królowa Śniegu: Ja też ? Tzn. ktoś jeszcze ma z tym problem?

Detektyw 2: Tak, Calineczka i Dzwoneczek.

Królowa Śniegu: Aaa, te szkraby...(*śmieje się*). Ciągłe przede mną uciekają odkąd powiedziałam, że chcę mieć dwie, nowe, „zamarznięte” ładne broszki na sukni...

Detektyw 1: Tak nie wolno...!

Królowa Śniegu: Wiem, to żarcik taki... Przecież ich nie zamrozę, Ech, ja chcę wakacje... najlepiej na Antarktydzie ! Gdzie jest zima ? (*Rozgląda się po półkach z książkami*) Zimo, gdzie jesteś?

Scena V

Nagle zza kulisy wychodzi Kot w Butach

Kot w Butach: *(Udaje , że bardzo mu zimno) Zziiimnoo miii...*

Wszyscy spoglądają na Kota w Butach ze zdziwieniem.

Detektyw 1: Nie przesadzaj, nie jest aż tak zimno.

Detektyw 2: Kim jesteś?

Kot w Butach: *(przestał udawać że mu zimno) Jak to nie poznajecie? (wykonuje uwodzicielskie – kocie ruchy, przeciąga się i myje po kociemu liżąc łapkę) Jestem słynnym na całym świecie..*

Detektyw 2 przerywa.

Detektyw 2: ...Wilkiem ?

Kot w Butach: Znajomym Czerwonego Kapturka...? pudło...

Detektyw 2: Lampartem?

Kot w Butach: Ciepłej...

Detektyw 1: Tygrysem?

Kot w Butach: No proszę was, żadnych konkretów? Wysłcie nieco bardziej swoje główki. Ok., podpowiem, BRAK mi obuwia... na zimę.

Detektyw 1: *(Myśli intensywnie) Jesteś...*

Królowa Śniegu: Ej Ty ! Mały futrzany kolego, daj głos, to pomoże w identyfikacji...

Kot w Butach: Niech będzie oto mała podpowiedz... MIIIIAAAUUUU...

Detektyw 2: *(Mówi jakby spadł jej kamień z serca) Jesteś Kotem w butach...? (Odgłosy burzy)*

Kot w Butach: No kochani, jest gorzej niż myślałem, nikt już o mnie nie pamięta. Totalna porażka, ale w sumie to nic dziwnego jak się czyta tylko program telewizyjny, Horoskopy i ewentualnie informację o kursach autobusów na przystanku...

Detektyw 2: My tacy nie jesteśmy...

Kot w Butach: Nie...? To ciekawe... *(kot poprawia sobie fryzurę)*

Detektyw 1: No może z tym czytaniem bywa różnie, *(unosi dwa palce jakby chciał coś przyrzec)* ale jeśli chodzi o lektury...

Kot w Butach: Lektury... uwielbiam to słowo, lektury a po za tym przestrzeń jak okiem sięgnąć , pusta i zimna...

Królowa Śniegu: *(Zadowolona)* Zimna, ? dobrze gadasz..!

Scena VI

Pojawia się Dziewczynka z Zapalkami.

Dziewczynka z zapalkami: Kto tu marznie? Komu zimno ? Chętnie pomogę nieco się rozgrzać.

Kot w Butach: Ja chętnie poprawię temperaturę mojego otoczenia.

Królowa Śniegu: Nie! Ja zabraniam!

Dziewczynka z zapalkami: Wiem, że dzieci zapalkami się nie mogą bawić ale taki już mój los...

Detektyw 2: Wiem, jesteś wyjątkiem w tym temacie.

Kot w Butach: *(Widząc co trzyma Dziewczynka z zapalkami)* Nie... ona ma tylko jedną zapalkę... co za pech.

Królowa Śniegu: Bravo moja panno!!! Tak trzymaj

Dziewczynka z zapalkami: Tak, jest tylko jedna. Reszta gdzieś się... zarysowała..

Detektyw 2: Wypaliły się?

Dziewczynka z zapalkami: Nie w tym sensie. One się zapodziały, tzn. wyrwały. Gdzieś zginęły, co ja teraz będę sprzedawała. Zimno mi.

Królowa Śniegu: Chodź kochanie rozgrzeje Cię...

Detektyw 1: Może lepiej nie, *(Obejmuje dziewczynkę z zapalkami i próbuje ją rozgrzać)* Ale ty masz skostniałe rączki.

Dziewczynka z zapalkami: *(Do detektywów)* A kim Wy jesteście?

Czerwony kapturek: To detektywi, Może nam pomogą.

Dziewczynka z zapalkami: Odnaleźć zapalki?

Czerwony kapturek; lepiej. Odnajdą nasz DOM! *(Odgłosy burzy)*

Dziewczynka z zapalkami: Ale ja nie mam Domu, teoretycznie...

Królowa Śniegu: I praktycznie też ale czy to ważne?

Kot w Butach: ech, racja. *(cały czas próbuje się uczesać)* No dobra, zrobicie coś z tym tematem?

Detektyw 2: obiecujemy, że będziemy czytać nie tylko lektury...

Kot w Butach: Nieee, ja nie o tym, moja fryzura... pomożecie?

Dziewczyny nieśmiało podchodzą i głaszczą kota, co sprawia mu przyjemność.

Kot w Butach: *(zachwycony)* Rewelacja, gdybyście jeszcze skołowały mi jakieś obuwie wierzchnie była by bomba!

Królowa Śniegu: *(Tupie nogami i się przesadnie denerwuje)* Za Chwile nie wytrzymam! Przestań ciągle, tzn. bez przerwy nawijać o tych nieszczęsnych bucikach! Błagam!

Scena VII

Na scenę wchodzi Kopciuszek. Zamiata wokół Królowej Śniegu i Kota w Butach.

Królowa Śniegu: No, ale służby porządkowe zawsze są tam gdzie trzeba.

Kopciuszek: A co mam zrobić ? Jedna sypie śniegiem a drugi się kłaczy, *(do Kota w Butach)* Odsuń się mam alergię na „sierściuchy” ...

Kot w Butach : Tylko nie „sierściuchy”, dobrze?

Kopciuszek: *(Do detektywów)* pomóżcie, padam z nóg, *(podaje szufelkę i zmiotkę Detektywom)* Dzięki, o tam jeszcze leży jakiś paproszek...

Kot w Butach: *(do detektywów)* Marzenia się spełniają, hmmm?

Detektyw 1: Nie nasze.

Kopciuszek: Pięknie, trzeba mieć jakieś aspiracje, cele do zrealizowania. *(Rozmarzona)* Mieć jakiegoś fajnego księcia na horyzoncie.. Miłego, odczytanego..

Kot w Butach: jakiego?

Scena VIII

Nagle słycać hałas (szamotanina) za regalem. Kłóca się Królowna Śnieżka i Królowna na ziarnku grochu, Kot w Butach zrywa się na równe nogi i ucieka na czworakach. Kopciuszek idzie za Kotem zamiatając podłogę.

Królowna Śnieżka: To moje!

Królowna na ziarnku grochu: Nie ! To moje!

Królowa Śniegu: Aaa, oto kolejne, dwie, piękne istoty... Ciągłe niestety się kłóca ale doprawdy nie wiem o co...

Na scenę wbiegają dwie królowny goniąc uciekające jabłko, które zostaje złapane przez Księżniczkę na ziarnku grochu.

Królowna Śnieżka: Ile razy mam Ci powtarzać, że to nie jest Twoje ziarnko grochu...

Królowna na ziarnku grochu: ...tylko Twoje zaczarowane jabłko... tak wiem, ale moje ziarnko ktoś wyciął...

Detektyw 1: wyciął?

Królowna na ziarnku grochu: Tak, wyciął ! Wziął do rączki zdradzieckie nożyczki i rach- ciach wyciął, z książki ! Na czym ja teraz będę spała, hmmm?

Królowna Śnieżka: Na jabłku raczej się nie da... *(zabiera jabłko)*

Królowna na ziarnku grochu: A żebyś wiedziała, że się da ... *(próbuje je odebrać)*

Znowu zaczynają się kłócić i szamotać.

Królowa Śniegu: Ciszaaaa !!! *(Odgłosy burzy)*

Wszyscy zerkają na Królową Śniegu.

Królowna Śnieżka: Jeszcze tej „zmarzliny” tutaj brakowało...

Królowna na ziarnku grochu: Teraz już wiem czemu tu tak zimno.

Królowa Śniegu: *(Wolno podchodzi do dziewczyn)* Zimno ? Kochana ! To tylko niegroźny przeciąg. Jak wrócę do swojej książeczki to pokaże Ci co to znaczy „wieczna zmarzlina”.

Scena IX

Nagle za kulisy, regału pojawia się śpiąca królewna, która lunatykuje podobnie do Czerwonego Kapturka

Królewna śnieżka: *(do czerwonego kapturka)* ooo, idzie Twoja konkurencja...

Czerwony kapturek: No coś ty, to jakieś zombie

Detektyw 2. Bez przesady ...

Detektyw 1: Po prostu kolejna zabłąkana istota.

Śpiąca królewna: buzi, buzi, buzi.... cmok, cmok...

Królowa Śniegu: ...zabłąkana i całuśna, ech

Śpiąca królewna: buzi... buzi...

Królowa śniegu: Może znajdzie się gdzieś w okolicy jakiś księżę, ewentualnie kawaler na wydaniu ?

Wszystkie postaci na scenie rozglądają się po widowni.

Detektyw 2: Nie, niestety, chyba wszyscy wymiękli...

Detektyw 1: No dobra trzeba pomóc koleżance. *(podchodzi do Śpiącej królewny i cmoka w policzek, królewna się budzi).*

Śpiąca królewna: Co to? Co się stało ? Gdzie ja jestem? Gdzie moja Przytulanka?

Detektyw 2: Przytulanka?

Śpiąca królewna: No ta z którą zawsze zasypiałam... zasypiałam? Oj, ja już nie chce spać,.. *(zaczyna płakać)*

Detektyw 1: Spokojnie już po wszystkim, dosyć spania, obiecuję.

Śpiąca Królewna : Obiecujesz?

Detektyw 1: Yhm, będzie dobrze...

Królowa śniegu: Nie będzie dobrze! Ja chce do mojej książeczki! Mrozy i zamiecie! Wzywam was!!!

Dziewczyny wolno chowają się za Detektywami.

Detektyw 1: Ok., dziewczyny ! Tylko spokojnie ! Może z tym mrozem zaczekamy ? Musimy wyjaśnić co tutaj się dzieje.

Śpiąca królewna: Wiecie, ostatnio miałam sen...

Królowa Śniegu: Zaczyna się...

Śpiąca królewna: Tak ! Miałam sen. Śniło mi się, że idę przez las...

Królowa Śniegu (*sceptycznie*) ciekawe...

Śpiąca królewna: ...idę przez las, który nagle się kończy (*Odgłosy burzy, wszystkie dziewczyny się dziwią*) wychodzę na wspaniałą plażę...

Królowa Śniegu: (*ze złością i ciekawością*) O ! może widzisz tę panienkę co wypożyczyła moją książkę i gdzieś tam się opala?

Śpiąca królewna: ...wychodzę na plażę , idę i idę i idę..

Królowa Śniegu: No dojdź rzesz w końcu!

Detektyw 2: Cicho ! Niech mówi dalej!

Detektyw 1: Nie przeszkadzaj!

Królowa Śniegu: OK !

Śpiąca królewna: A zatem idę, i dochodzę do brzegu morza, wchodzę do wody , czuję przyjemny chłód i nagle widzę że brzegiem biegnie do mnie wspaniały chłopak..

Wszystkie dziewczyny: ooooo

Czerwony Kapturek: Może to ten co miał Cię obudzić?

Śpiąca królewna: Nie to nie ten.

Wszystkie dziewczyny: ooooo

Detektyw 2: A więc biegnie brzegiem morza, i...?

Śpiąca królewna: Nie on nie biegnie, on leci...

Scena X

Nagle pojawia się Piotruś Pan

Piotruś Pan: Leci ? Chyba woda z kranu, (*puszcza papierowy samolot*) samolocik też ładnie wygląda... i to tyle jeśli chodzi o „latanie”.

Za Piotrusiem panem wbiega Pinokio.

Pinokio: *(Wbiega Pinokio trzymając piłkę)* Piotrek !! No to jak gramy?

Królowa Śniegu: O ! jeszcze ich tu brakowało. Nielot i jego drewniany koleżka... uważaj na korniki..

Pinokio: Wolę podgryzanie przez korniki niż te twoje uszczypliwe docinki.

Piotruś Pan: Pinokio, daj spokój, tego świata się już nie da uratować..

Pinokio: Zimnego świata, hmmm?

Królowa Śniegu udaje obrażoną.

Piotruś Pan: *(Zwracając się do detektywów)* A my to chyba się nie znamy?

Pinokio: Wiem ! Wy pewnie bardzo lubicie książki, co ? Ja takie sprawy wyczuwam na kilometr..

Królowa Śniegu: Nosek to ty masz...

Pinokio chce coś powiedzieć ale Piotruś Pan go powstrzymuje

Piotruś Pan: Już Ci mówiłem, daj spokój, szkoda nerwów, lepiej pomyśleć o czymś miłym.

Pinokio: Tak, wiem. Masz racje. Ale jak myślę o „tej Pani” *(pokazuje na królową Śniegu)* to aż mi wióry same lecą.

Piotruś Pan: „Ta Pani” źle się czuje jak nie wsadzi komuś szpili.

Królowa Śniegu: Chyba gwoźdźca? *(Śmieje się).*

Detektyw 1 nie wytrzymuje.

Detektyw 1: Zamiast się kłócić powinniście sobie pomagać.

Pinokio: Tak wiem. Ale nie uważasz, że jesteśmy, jakby to powiedzieć, w beznadziejnej sytuacji?

Wszystkie postaci książkowe nagle posmutniały.

Piotruś Pan: Każdy z nas ma kłopoty, nie wiemy dlaczego ale tak właśnie jest.

Detektyw 2: *(Próbuje wszystkich pocieszyć)* Głowa do góry ! „jakoś” to będzie...

Królowa Śnieżka: „Jakoś” ...?

Piotruś Pan: A macie „Jakieś” konkretne propozycje?

Pinokio: Cały czas szukamy. Jak na razie bezskutecznie.

Śpiąca Królowna: A wiemy czego szukać?

Królowa Śniegu: *(zaczyna śpiewać operowo)* .."Odrobiny szczęścia w miłości odrobiny serca czyjegoś ..."

Kopciuszek: Czy znalazł może ktoś mały, damski bucik?

Wszyscy wybuchają śmiechem.

Kopciuszek: Co Was tak rozbawiło ? Mam coś na nosie?

Królowna na ziarnku grochu: Nie, ale dzięki, że poprawiłaś nam humory, było już gorąco...

Królowa Śniegu: proszę nie używaj tego słowa... dzięki!

Królowna na ziarnku grochu: Ok., było nieciekawie.

Kopciuszek: Czyli z bucika nici?

Piotruś Pan: yhm, na balik dzisiaj nie pojedziesz kwiatuszku.

Pinokio: Jeśli nie boisz się kilku drzazg to zapraszam do tańca...

Kopciuszek: Miły jesteś, ale ja czekam na mojego księcia. *(Kopciuszek uśmiecha się do swoich myśli)*

Królowa Śniegu: Jasne, przyjedzie na białym koniu, w lśniącej zbroi, by Cię uratować...

Wszyscy patrzą na królowa Śniegu bardzo wymownie.

Królowa Śniegu: No co ? Sprowokowała mnie...

Detektyw 1: Wszyscy jesteśmy zmęczeni i chcemy wrócić do swoich rodzin, domów.

Detektyw 2: Tam gdzie nam dobrze.

Królowa Śniegu: ...I zimno....

Wchodzi Kot w Butach

Kot w Butach: *(Udaje, że mu zimno)* Czyyyy ktoooś mmmoże zznalazł mmmoje...

Wszyscy razem : Nie nikt nie znalazł Twoich butów!

Kot w Butach: No to pozamiatane...

Scena XI

Pojawia się Kopciuszek

Kopciuszek: Oj nie, nie, jeszcze nie skończyłam, nogi do góry, jak księżę przyjedzie to musi być wszystko na tip top, jasne ? *(zamiata, że hej...)*

Detektyw 2: Dziewczyny, odbiegamy od tematu.. podsumujmy. Wszystkie książki, nie tylko Wasze, nie mają treści albo czegoś im brakuje. Przez to Wy nie macie domu...

Detektyw 1: Kiedy Byłyście ostatnio czytane było inaczej, prawda?

Kopciuszek: Zamiatane?

Królowna na ziarnku grochu: Czytane.

Królowna Śnieżka: Ja już nie pamiętam kiedy ktoś wczytywał się w moje przygody...

Czerwony kapturek: a ja co mam powiedzieć? Jak sobie pomyślę, że będę musiała po powrocie zamiast do mamy przytulić się do wilka, brr, mam nadzieję, że był szczepiony...

Kopciuszek: A gubi sierść?

Detektyw 2: Jak to ? Nikt nie czytał waszych książek?

Wszystkie postaci książkowe: nieee....

Detektywi zaczynają dochodzenie.

Detektyw 1: *(Pyta kogoś z widowni i nie czeka na odpowiedź)* Aha, Kiedy ostatni raz wypożyczałeś książkę?

Detektyw 2: Kiedy ostatni raz coś czytałeś?

Detektyw 1: No tak, Chyba rozumiem...

Detektyw 2: Oj tak, nie czytamy, a jak już nam się zdarzy... to na plaży...

Królowa Śniegu: *(Zła)* Aaa ! Mrozy i zamiecie!

Detektyw 1: Czytamy przy jedzeniu...

Królowna śnieżka ostentacyjnie gryzie jabłko. Wszyscy patrzą z zażenowaniem jak to robi.

Detektyw 2: Rysujemy i piszemy po książkach!

Królowna na ziarnku grochu i Dzwoneczek: Wycinamy co popadnie...

Czerwony kapturek: *(zaczyna histeryzować)* rzucamy książkę byle gdzie, byle jak, w byle co...

Królowa Śniegu: ...cicho!

Detektyw 1: Mamy brudne ręce gdy czytamy...

Kot w Butach: yhm, czyste rączki to podstawa *(liże łapkę)*

Detektyw 2: Po prostu, o książki nie dbamy!

Detektyw 1: *(Do widowni)* Czy to się zmieni?

Widownia odpowiada Tak !!! i w tym momencie dwie bajkowe postacie chowają się za regałem – „wracają do swojej książki”. Wygląda to tak jakby zostały wciągnięte albo zassane. Detektyw 1 pyta w ten sposób trzy razy, i za każdym razem chowają się małych grupkach kolejne postaci książkowe.

Detektyw 2: Wszystko zależy od Was!

Detektyw 1: Wszystko jest w Naszych rękach!

Detektyw 2: Czytajmy!

Detektyw 1: Czytajmy!

Wbiegają postaci książkowe na scenę i wszystkie wołają:

Wszyscy: I jeszcze raz czytajmy!!!

KONIEC